

Door: Paris Reidhead

Ten Shekels and a Shirt

Tien zilverlingen en kleren

NEDERLANDSE VERTALING

Originele preek is te downloaden op www.dehogepriester.nl

Inleiding: In Richteren 17 huurt de profeet Micha een Leviet in als zijn persoonlijke priester. De prijs voor de verdiensten van de Leviet waren tien zilverlingen en wat kleren. Het werkelijke punt van deze preek is beweging van mensen en organisaties die humanisme onder de naam van het Christendom uitoefenen! *"Deze preek zou met regelmaat in elke kerk in Amerika en andere landen moeten worden gepredikt!"* Deze preek is van de site www.sermonindex.com meer dan 50.000 keer gedownload en is verreweg de populairste preek op deze site! Luister of lees deze levensveranderende preek vandaag!

Tien zilverlingen en kleren

Vandaag wil ik graag spreken over het thema "Tien zilverlingen en kleren" We lezen Richteren 17, Ik lees het hoofdstuk en lees ook nog een gedeelte uit het 18^e en 19^e hoofdstuk zodat de achtergrond een beetje duidelijk mag worden. "En er was een man van het gebergte van Efraim, wiens naam was Micha" Een beetje achtergrond voor de duidelijkheid. Er was een situatie waarin de Ammonieten de mensen van de stam van Dan alle toegang tot Jeruzalem weiderde en deze hadden zich vervolgens in het gebergte van Efraim gevestigd. Het is triest als de kinderen van God zich door de wereld in een bepaalde hoek laten duwen. Dus waren ze niet in staat om naar Jeruzalem te gaan en hieruit komen de problemen voort die we zullen gaan zien.

Richteren 17:1 18:6

Richteren 17

1 Er was een man uit het gebergte Efraïm, Micha genaamd. **2** Deze zeide tot zijn moeder: De elfhonderd zilverstukken, die u ontvreemd zijn en om welke gij een vervloeking geuit en ook te mijnen aanhoren uitgesproken hebt – zie, dat geld is in mijn bezit, ik had het weggenomen. En zijn moeder zeide: Gezegend zij mijn zoon door de HERE. **3** Daarop gaf hij de elfhonderd zilverstukken aan zijn moeder terug. Maar zijn moeder zeide: Voorwaar, ik heilig dit geld aan de HERE en sta het af ten behoeve van mijn zoon om er een gesneden en gegoten beeld van te maken. Nu dan, ik geef het u terug. **4** Toen hij zijn moeder het geld teruggegeven had, nam zij tweehonderd zilverstukken en gaf ze aan een zilversmid, die er een gesneden en gegoten beeld van maakte, dat in het huis van Micha kwam te staan. **5** Deze Micha had namelijk een godshuis. Hij maakte een efod en terafim, wijdde een zijner zonen en deze werd zijn priester. **6** In die dagen was er geen koning in Israëel; ieder deed wat goed was in zijn ogen.

7 Nu was er een jongeling uit Betlehem in Juda, uit het geslacht Juda; hij was een Leviet en hij vertoefde daar als vreemdeling. **8** Deze ging uit de stad Betlehem in Juda weg om te vertoeven waar hij terecht kon; en op zijn tocht kwam hij in het gebergte van Efraïm bij het huis van Micha. **9** Micha zeide tot hem: Vanwaar komt gij? En hij zeide tot hem: Ik ben een Leviet uit Betlehem in Juda, en ik ga mij vestigen waar ik terecht kan. **10** Toen zeide Micha tot hem: Blijf bij mij en wees mij tot vader en priester; dan zal ik u jaarlijks tien zilverstukken, een stel klederen en leeftocht geven. **11** En de Leviet kwam tot het besluit bij die man te blijven. Deze jongeling werd hem als een van zijn eigen zonen. **12** Micha wijdde de Leviet: de jongeling werd zijn priester en woonde in het huis van Micha. **13** Toen dacht Micha: Nu weet ik, dat de HERE mij zal weldoen, omdat ik een Leviet als priester heb.

Richteren 18:1

1 In die dagen was er geen koning in Israël en in die dagen was de stam der Daniëten op zoek naar een erfdeel om zich daar te vestigen, want tot die dag was hem te midden der stammen van Israël geen erfdeel toegefallen. **2** Daarom zonden de Daniëten vijf mannen uit het gehele geslacht, dappere mannen uit Sora en Estaol, om het land te verspieden en te verkennen. Zij zeiden tot hen: Gaat het land verkennen. Toen dezen nu in het gebergte van Efraïm bij het huis van Micha gekomen waren, overnachtten zij daar. **3** Bij het huis van Micha werden zij opmerkzaam op de tongval van de levitische jongeling, traden naderbij en zeiden tot hem: Wie heeft u hierheen gebracht? Wat doet gij hier en wat voert gij hier uit? **4** En hij zeide tot hen: Zó en zó heeft Micha met mij gedaan; hij heeft mij in dienst genomen en ik ben zijn priester geworden. **5** Zij zeiden tot hem: Vraag God dan, opdat wij weten of de tocht die wij maken, voorspoedig zal zijn. **6** En de priester zeide tot hen: Gaat in vrede! De tocht die gij maakt, is de HERE welgevallig.

Richteren 18:14

Toen namen de vijf mannen, die het gebied van Laïs waren gaan verspieden, het woord en zeiden tot hun stamgenoten: Weet gij, dat er in deze huizen een efod is, terafim, een gesneden en gegoten beeld? Nu dan, weet wat u te doen staat! **15** Daarop sloegen zij daarheen af, kwamen bij het huis van de levitische jongeling, het huis van Micha, en vroegen naar zijn welstand. **16** Terwijl de zeshonderd mannen uit de Daniëten, die met krijgswapenen aangegord waren, post vatten bij de ingang van de poort, **17** liepen de vijf mannen, die het land waren gaan verspieden, verder. En binnengekomen, namen zij het gesneden beeld, de efod, de terafim en het gegoten beeld weg. De priester nu stond in de ingang van de poort bij de zeshonderd mannen, die met krijgswapenen waren aangegord. **18** Maar, toen de anderen het huis van Micha binnengegaan waren en het gesneden beeld, de efod, de terafim en het gegoten beeld weggenomen hadden, zeide de priester tot hen: Wat doet gij daar? **19** Zij zeiden echter tot hem: Zwijg en houd uw mond dicht; ga met ons mee en wees onze vader en priester; wat is beter voor u: priester te zijn voor het huis van één man of priester te zijn voor een stam en een geslacht in Israël? **20** Toen werd de priester blij gestemd, hij nam de efod, de terafim en het gesneden beeld en voegde zich bij het volk. **21** En zij keerden om en trokken weg, terwijl zij hun kleine kinderen, het vee en de have voorop deden gaan.

Goed, daar het verhaal. Dit is geen deel van de daadwerkelijke geschiedenis van de Rechters, dit is een verzameling van sommige situaties die ons toelaten om de sociale staat tijdens die periode te zien toen elk mens deed wat in zijn eigen ogen goed was en er geen koning in Israël. Zo begrijpen wij dat Micha niet in staat was naar Jeruzalem te gaan en misschien door één of ander soort reden komt hij tot de beslissing een replica van de tempel op zijn eigen land te bouwen. Hij bouwde een gebouw waarvan hij dacht dat het een goed gebouw zou zijn en hij maakte de instrumenten van tabernakel en dit waren delen van de bemeubeling en het hogepriestergewaad onder hen, maar hij verzamelde

ook enkele dingen van de mensen rondom hem, zoals de teraphim, de afgoden die de God verboden had.

Maar u ziet niettemin dat er een verlangen was om zoveel mogelijk vooruit te gaan als hij kon. Daarom nam hij een klein beetje van de wereld en een beetje van Israël van dat wat door God geopenbaard was. En hij heeft ze zo'n beetje gemixt totdat hij iets had wat misschien de Heer zou goeddoen. En toen was hij natuurlijk in grote blijdschap dat er een zwervende jonge priester langs kwam vanuit Betlehem, Judea. Hij was een Leviet, zijn moeder was uit de stam van Juda. Hoewel hij zelf ook een leviet was. God had toestemming gegeven door Mozes dat de Levieten zich aan andere stammen mochten uithuwen en bij andere stammen mochten aansluiten.

Voor deze jonge man beviel het loon niet, Maar voor elke Leviet werd voldoende verstrekt, maar hij had hebzucht zodat hij vertrok om te zien of hij niet iets beters voor zich kon krijgen dan al aan hem gegeven werd. Hij was van mening dat een Leviet zijn, goed was, maar er zouden kansen aan verbonden moeten zijn, zo kwam hij aan bij het huis van Micha. Daar wachtte hij en daar werd hij binnen uitgenodigd en werd gevraagd een priester te worden. En Micha maakte een overeenkomst met hem. Hij zei, *"als u mijn priester zult zijn, wees dan mijn vader en priester, dan zal ik u tien zilverlingen en kleren geven"* Er staat *"een stel klederen"*, maar u begrijpt dat de mensen van die tijd een kledingstuk wat *"gelavia"* word genoemd droegen, een lang soort van buitengewaad, goed ik wou nachtjapon zeggen, ik weet niet of dat precies is wat het is maar het is minstens iets zoals dat. En hij gaf hem een kostuum/kleding, voedsel en tien zilverlingen per jaar.

Dit was vrij een goed inkomen voor hem, zodat hij besloot dat hij daar zou blijven en het mengsel van afgoderij binnen zou gaan zoals dat het geval was in het huis van Micha. Maar de mensen van de stam van Dan kwamen, zij hadden de Ammonieten moeten verdrijven, maar de Ammonieten waren te moeilijk, en zij wilden iemand vinden wie een makkelijker was weg te drijven. En zij kwamen aan, zoals u hebt gelezen, bij het huis van Micha. En de Leviet vertelde hen om verder te gaan. Dan zouden zij ontdekken dat de Sedoniërs in Laïs waren. Zij waren vreedzaam en hadden niemand die hen daar beschermden, zij vonden dat dit een zeer goede plaats zou zijn om wat land voor zichzelf te nemen. Toen zij met de mensen kwamen die werden gestuurd om dit gebied te veroveren, en inzagen dat zij het land door jonge Leviet gevonden hadden dachten ze dat het schitterend zou zijn om zijn hulp te hebben.

En zo gingen zij het huis van Micha binnen, namen alle dingen die hij had gemaakt en het koste een goed beetje geld, omdat minstens twee honderd zilverlingen voor een stuk van het meubilair was gegeven. En zo namen zij het allemaal mee en maakten het hun eigendom en namen de Leviet ook mee. Aardig hard voor Micha, maar u zult opmerken dat de jonge Leviet zich kon aanpassen aan dit alles. Het was verbazend hoe

flexibel hij was en hoe gemakkelijk hij zich aan dergelijke veranderingen kon aanpassen wanneer er sprake was van kleine veranderingen op zijn levenspad - zo begon hij te zien dat het veel belangrijker was om een stam te dienen dan één man's familie. Waaraan hij zoveel meer zou verdienen en verbazend hoe hij de wijsheid van dit kon inzien, en hoe hij het kon rechtvaardigen. Zonder enige conflicten met zijn geweten kon hij de aanpassing maken. Hij hield zijn hand voor zijn mond terwijl zij het meubilair uit de kleine kapel die Micha had gebouwd wegnamen. Maar hij was een wijs mens niettemin, Hij ging liever niet in de frontlinie staan of in het achtergedeelte omdat hij daar in gevaar zou zijn. Ik zeg dat hij een wijs man was, Hij bracht zichzelf precies in het midden. Zodat als Micha zijn bedienden had gestuurd om hem terug krijgen hij met soldaten aan elke kant veilig was.

Hoe kunnen we dit noemen en hoe wil het van toepassing zijn op onze tijd. Zal ik buiten de lijn gaan als ik zou durven tegenover u het even over praktische godsdienst en passend Christendom te hebben? En een jonge God? Ik zou aandacht aan het feit willen schenken dat onze tijd een tijd waarin de heersende filosofie pragmatisme is. U begrijpt wat ik met pragmatisme bedoel. Het pragmatisme betekent als het werkt is het waar - als dat zo is slaagt het goed. En de test van alle praktijken, alle principes, alle waarheid die onderwijs wordt genoemd is, werken zij? Werken zij? Nu - volgens pragmatisme zijn de grootste mislukkingen van de eeuwen, een paar van de mensen waar God ontzag voor had.

Bijvoorbeeld, Zoals Noach een machtig goede scheepsbouwer was, was zijn hoofdberoep niet schepen bouwen, het was prediken. Hij was een vreselijke mislukking als predikant. Zijn vrouw en drie kinderen en hun vrouwen waren alles wat hij had. Zeven bekingen in 120 jaar zou je niet bijzonder effectief noemen. De meeste missie raden zouden de missionarissen al lang vóór dit terug getrokken hebben. Ik zeg als scheepsbouwer deed hij het vrij goed, maar als prediker, was hij een mislukking. En dan komen wij door de jaren heen bij een ander mens terecht met de naam Jeremia. Hij was misschien een effectievere predikant, maar ondoeltreffend wat betreft de resultaten. Als u wilt weten hoe Jeremia werkte, zou hij waarschijnlijk een groot cijfer krijgen. Voordat wij ontdekken dat hij de mensen verloor, verloor hij Royaliteit, zelfs de ministeriële vereniging stemde tegen hem en wilde niets met hem te maken hebben. Het ontbrak hem in alles. De enigste die hij blijkbaar tevreden kon stellen was God. Maar tegelijkertijd was hij een verschillende mislukking. En dan komen wij aan met een ander bekend persoon, de Here Jezus Christus, die was een mislukking in het uitvoeren van de standaard dingen. Hij slaagde er nooit in in het opzetten van een kerk of een gemeente. Hij was niet in staat een school te bouwen. Hij slaagde er niet in om een missieraad gevestigd te krijgen. Hij heeft nooit een boek gedrukt. Hij heeft nooit enige criteria of instrumenten ontwikkeld die wij zo nuttig vinden; Ik ben helemaal niet sarcastisch, ze zijn nuttig. En onze Heer predikte drie jaar, genas duizenden mensen, voedde duizenden mensen, en toch toen het helemaal over was waren er

120... 500 mensen aan wie hij na Zijn verrijzenis zich kon openbaren. En op de dag dat hij werd genomen, zei 1 man, *"net als alle anderen heb ik ontzag voor u, ik ben bereid om voor u te sterven."* Hij keek naar deze man en zei, *"Peter, je kent je eigen hart niet. Je zal drie keer zeggen dat je me niet ken nog vóór de haan zal kraaien in de ochtend."* En alle mensen verraadde hem en vluchtte. Voor het idee van onze generatie en alle andere generaties, was onze Heer één grote mislukking.

Nu komen we tot de vraag, wat is de norm van succes en door wat gaan wij oordelen over ons leven en ons wezen? En de vraag die u uzelf gaat afvragen, ***"is God een einddoel of is hij een middel?"*** En u moet zeer vroeg besluiten in uw Christelijk leven of u God als einddoel of middel ziet. Onze generatie is bereid om iedereen met enige eer te eren die succesvol is, ongeacht of zij een probleem wel of niet opgelost zal hebben. Zolang zij dingen gedaan krijgen of de klus geklaard krijgen, *"het werkt, ja toch?"* dan is onze generatie bereid te zeggen, *"Zo, jou kan ik hier wel in vertrouwen."*

En zo moeten wij ons afvragen vanuit het diepste van ons wezen, en ons geloofsleven, en op onze weg, *"Gaan wij Leviëten zijn die God dienen voor tien zilverlingen en een shirt?"* Misschien wel liever mensen dienen in de naam van God dan God zelf dienen. Want hoewel hij een Leviet was en godsdienstige activiteiten uitvoerde, zocht hij een plaats. Een plaats die hem erkenning zou geven, een plaats die hem voldoening zou geven, een plaats die hem veiligheid zou geven, een plaats waar hij kon pronken in de hoeveelheid die belangrijk voor hem was. Zijn vak was dienen in godsdienstige activiteiten, daarom moest het een godsdienstige baan zijn. Hij was zeer gelukkig toen hij ontdekte dat Micha een plaats had. Maar hij had besloten dat hij tien zilverlingen en wat kleren waard was, en hij was bereid om zichzelf aan iedereen te verkopen die zoveel zou geven. Als er iemand zou komen die meer zou geven, zou hij zich aan diegene verkopen. Maar hij zette een waarde op zichzelf en gebruikte zijn godsdienstige activiteiten enkel als een middel om zijn doel te bereiken en ook was God een middel om zijn doel te bereiken.

Om nu te begrijpen wat dit voor ons kan betekenen in de twintigste eeuw, moeten wij 150..100 jaar, teruggaan naar een conflict dat Christendom aanviel. Vlak na de grote opwekking in Amerika met Finney, waar de Geest van God prachtig op bepaalde plekken in ons land werd uitgestort, kwam er een open aanval op ons geloof in Europa onder de hogere critici. Darwin had zijn theorie van evolutie gestipuleerd, bepaalde filosofen hadden het aan hun filosofieën aangepast, en theologen hadden het op de geschriften toegepast. En zo rond 1850, kunt u het openen van een frontale aanval op het Woord van God markeren. Satan heeft het altijd al frontaal aangevallen. Maar nu was het open seizoen op het Boek, open seizoen op de Kerk, en Voltaire kon verzekeren dat hij zou leven om de Bijbel een overblijfsel te zien worden en het slechts een plaats te geven in musea. Dat het door de argumenten die hij zo krachtig tegen had volkomen vernietigd zou worden.

Goed, wat was het effect van dit? De filosofie van de dag werd humanisme. En u kon humanisme bepalen deze manier: Het humanisme is een filosofische verklaring die verklaart dat het einddoel van het bestaan het geluk van de mens is. De reden van het bestaan is het geluk van de mens. Nu is volgens humanisme, de redding eenvoudig een kwestie al het geluk uit het leven te krijgen wat eruit valt te krijgen. Misschien dat u door iemand als Nietzsche wordt beïnvloed, die zegt dat de *"Enige ware tevredenheid in het leven macht is en dat de macht zijn eigen rechtvaardiging is"*, en dat toch de wereld een wildernis is. En het is daarom aan de man om gelukkig te zijn, krachtig te worden, en krachtig te worden op elke manier die hij kan gebruiken. Want het is slechts in deze positie van overwicht of zoals wij in de verering van Molech zagen dat men gelukkig kan zijn. Dit zou te zijner tijd een Hitler produceren die de filosofie van Nietzsche nam als zijn manier van aanpakken en deze als zijn principes en gids gebruikte. En hij zou van zijn mensen zeggen; *"wij bestemd zijn om de wereld te regeren."* Daarom is elk middel dat wij kunnen gebruiken om dit te bereiken onze redding.

Iemand anders draait zich om en zegt Wel nee, Het doel van bestaan is gelukkig zijn, maar het geluk komt niet uit gezag over mensen, het geluk komt uit sensuele ervaringen. Zo zou u het type existentialisme hebben dat Frankrijk vandaag kenmerkt, dat geleide tot beatnicisme in Amerika en aan de brutosensuality in ons land. Aangezien de mens hoofdzakelijk een ingeboren dier is, waarvan de hoogste ogenblikken van ecstasy uit de oefening van zijn klieren komen, moet de redding bestaan uit eenvoudigweg de meest gewenste manier te vinden om dit deel van een persoon te bevredigen. En zo werd dit het gedachtengoed van humanisme, dat het doel van bestaan het geluk van de mens is. John Dewey, toen een Amerikaanse filosoof die het onderwijs beïnvloedde, kon de opvoeders ervan overtuigen dat er geen absolute normen waren. De kinderen zouden niet tot een bepaalde standaard norm opgevoed moeten worden. Het doel van opvoeden was heel simpel. Het kind toestaan om zichzelf te uiten en te laten ontwikkelen met wie hij is wat hij het fijnst vindt om te zijn. Dus nu hadden we een culturele wetteloosheid wanneer iedereen mocht doen wat in zijn ogen goed leek en we hadden geen God die over ons regeerde. De Bijbel was opzijgeschoven en niet toegestaan en afgekeurd omdat het niet overeenkwam met wat hun zeiden. God was onttroont. Hij zou niet bestaan. Hij zou geen persoonlijke omgang hebben met individuen. Jezus Christus was of een mythe of gewoon een mens - zo onderwezen zij, en daarom was het doel van bestaan geluk. Het individu zou de normen van zijn geluk vastleggen en zou het interpreteren.

Nu moest de godsdienst wel bestaan omdat er zoveel mensen waren die hun brood ermee verdiende. Waardoor zij één of andere weg moesten vinden om het bestaan van ervan te rechtvaardigen. Dus rond de tijd 1850, scheidde de kerk in twee groepen. De éne groep waren de liberalen, die de filosofie van het humanisme goedkeurden en probeerde wat aanhang te krijgen door iets als dit te zeggen tegen hun generatie, *"Ha, Ha... we weten niet of er een hemel is; wij weten niet of er een hel is."*

Maar wij weten dit - dat je zo'n 70 jaar moet leven! Daarom is het belangrijk voor u om op zondag naar de kerk te komen, zodat wij wat poëzie kunnen lezen, dat wij u sommige kleine gezegden en axioma's en regels kunnen geven om volgens te leven. Wij kunnen niet zeggen wat er gebeuren gaat wanneer u sterft, maar wij zullen u dit vertellen, als u elke week komt en betaald en zal helpen en met ons zal blijven, zullen wij veren onder uw wagen zetten en dan zal uw reis comfortabeler wezen. Wij kunnen niet garanderen wat er gaat gebeuren als u sterft, maar wij kunnen tegen u zeggen dat als u met ons meedoet we het u gelukkiger kunnen maken tijdens uw leven." En zo werd dit de essentie van het Liberalisme. Het was niet meer dan het stoppen van een klein beetje suiker in de bittere koffie van hun leven en het zoeter te maken voor een bepaalde tijd. Dit is alles wat het kon betekenen.

Goed nu is humanisme de filosofie die in de lucht hangt; Het belangrijkste doel van het leven is het geluk van de mens. Maar daar is ook een andere groep die tegenover de Liberalen is gaan staan. Deze groep zijn mijn mensen, de Fundamentalisten. Zij zeggen; *"Wij geloven in de inspiratie van de bijbel! Wij geloven in het gezag van Jezus Christus! Wij geloven in de Hel! Wij geloven in de Hemel! Wij geloven in het sterven, begraven en opstaan van de Christus!"* maar onthoud goed dat wat in de lucht hangt humanisme is. En humanisme zegt dat het belangrijkste doel van het bestaan het geluk van de mens is. Humanisme is als een gas uit een gat, het doordringt elke plaats. Humanisme is een leugen, een besmetting, een epidemie – het gaat gewoon overal heen. Zo het duurde niet lang tot we dit kregen, dat de fundamentalisten elkaar kende omdat ze zeiden: *"wij geloven deze dingen"*. Zij waren grotendeels mensen die God hadden ontmoet. Maar ziet u, het duurde niet lang meer totdat men zei *"Dit zijn de dingen die ons fundamentalist maken"* (wij zeggen dat we dit geloven dus zijn we fundamentalist). De tweede generatie zei: *"Dit is hoe we een fundamentalist worden! Geloof in de inspiratie van de bijbel! Geloof in het gezag van Christus! Geloof in Zijn dood, begraven en opstaan! En word daardoor een fundamentalist!"* En nu duurde het niet lang meer tot we onze generatie kregen waarin het gehele plan van redding kwam in het intellectueel goedkeuren van een paar standpunten in leerstellingen.(theologie). En een persoon werd als christen beschouwd als hij *"Ja, ja"* kon zeggen op vier of vijf plaatsen waar hij gevraagd werd. En als hij wist waar hij *"Ja ja"* moest zeggen, was er iemand die hem een hand op zijn schouder legde zijn hand schudde en breed glimlachte en zei: *"Broeder, je bent gered"*. Zo kwam het nu dus neer op de plaats waar redding niets meer dan een goedkeuring, een regeling of een formule was, en dat het einddoel van deze redding het geluk van de mens was, want het humanisme was binnengedrongen. Als u nu de fundamentalisten zou moeten vergelijken in tegenstelling tot het liberalisme van honderd jaar geleden zoals het ontwikkeld is, want ik wil het niet vastprikken op een bepaalde tijd, zou het zijn als volgt: De liberalen zeggen *"het doel van Godsdienst is de mens gelukkig maken tijdens hun leven"* en de fundamentalisten zeggen *"het doel van Godsdienst is de mens gelukkig maken nadat hij sterft"*. Maar weer opnieuw! Het doel van alle Godsdienst

was zoals het afgekondigd werd het geluk van de mens. En daar de Liberaal zegt: *"Door sociale veranderingen en politieke orde gaan wij fondsen afschaffen. We gaan alcoholisme en verdovende middelen en armoede afschaffen. En we gaan een hemel op aarde maken en we gaan je gelukkig maken nu je nog leeft! We weten niets over wat daarna komt maar we willen dat je gelukkig bent zolang je nog leeft!"* Ze werden al proberend gebracht tot een angstaanjagende schok bij de eerste wereld oorlog en volkomen tot wankelen gebracht bij de tweede wereld oorlog, want het leek erop dat ze nergens snel zouden komen.

En de fundamentalisten die op één lijn zitten zijn nu aan het afstemmen op dezelfde golflengte van het humanisme. Totdat we iets vernemen zoals het volgende: *"Accepteer Jezus zodat je naar de hemel zal gaan! Je wilt toch niet naar die oude vuile nare brandende hel terwijl er een schitterende hemel daarboven is? Kom dan nu naar Jezus zodat je naar de hemel kan gaan!"* En het aanzicht hiervan is net zo egoïstisch als een groepje mannen die in een koffieshop aan het besluiten is een bank te gaan beroven om iets te krijgen voor niets! Hier is een manier om een uitnodiging te geven aan zondaars, dat klinkt als een complot om al het inkomen van een pompstation wat op een drukke avond in de week is binnengekomen te ontvreemden zonder er voor te hoeven werken. Humanisme is, geloof ik, de meest dodelijke en rampzaligste van alle filosofische bedenkseleen die uit de krater van de hel omhoog kwam. Het heeft zoveel van onze religie doordrongen. En het is een totale tegenoverstelling van Christendom! Jammer genoeg word het zelden ingezien. En hier vinden we Micha, hij wil een kleine kapel hebben, en hij wil graag een priester hebben, en hij wil gebed hebben, en hij wil toewijding hebben omdat, *"Ik weet de Heer zal me goed doen"* **EN DIT IS EGOÏSME! AND DIT IS ZONDE!** En de leviet komt langs en valt er ook recht bij in! Want hij wil een plaats hebben! Hij wilt tien zilverlingen en wat kleren hebben en zijn voedsel! En met het oog op wat hij wil, en Micha met zijn ogen op wat hij wil, kopen ze God uit! Voor tien zilverlingen en wat kleren! **DIT IS HET VERRAAD VAN DE EEUWEN!** En dit is het verraad waarin wij leven. En ik zie niet in hoe God het zou kunnen opwekken! Zonder dat we terug keren naar het Christendom zoals deze in totale tegenstelling staat met het humanisme wat zo doordrongen is in onze generatie onder de naam van Christus.

Ik ben bang dat het zo subtiel is geworden dat het overal gaat. Wat is het? In wezen is het dit! Dit filosofische postulaat dat het doel van bestaan het geluk van de mens is, en dat het soort van bedekking heeft gekregen van evangelische termen en bijbelse leerstellingen(theologie) net zolang totdat God regeert in de hemel voor het geluk van de mens, Jezus Christus is gekruisigd voor het geluk van de mens, alle engelen bestaan in de... Allemaal voor het geluk van de mens! En ik verklaar dit voor u als onchristelijk! Is de mens niet gelukkig dan? Was Gods bedoeling niet om de mens gelukkig te maken? Jawel, maar als een bijzaak, en niet als een hoofdzaak!

Het was die goede mens bewonderd door de verwarde denkers van onze dag, daar in Afrika, de zo beste Dr. Schweitzer.. zegen zijn hart, hij was een briljant mens. Een filosoof, arts, musicus, componist - ongetwijfeld een briljant mens. Maar Dr. Schweitzer was niet meer christen dan deze roos, en hij zou het persoonlijk een belediging noemen als iemand waagde te zeggen dat hij een christen was. Hij zag Christus geen enkele waarde hebben voor zijn "*filosofie of leven*". Dr. Schweitzer is een Humanist. Dr. Schweitzer zat op de boeg van een boot die de brede Kongo Rivier op ging richting zijn post al kijkend naar de Belgische overheidsambtenaren met hun krachtige geweren die aan het schieten waren op krokodillen die lagen te zonnen op de moddervlaktes langs de rivier. Zij waren goede schutters. Ze gebruikte dumb-dumb kogels die ontploffen in de krokodil zodat hij tollend de lucht in werd gestuurd door het samentrekken van de spieren. Je zou zeggen, "*Hoe weet jij daar zoveel van?*" Nou, tot mijn schaamte maakte ik me schuldig aan hetzelfde verhaal maar dan in de nijl. En daar waren ze dan bezig, dit was hun sport. Ze deden ze in zakken en hielen een telling bij door koordjes op te hangen op de plek waar hun geweer stond en hadden een plekje voor hun geweer. En zo konden ze zien hoeveel krokodillen ze hadden gedood. Een geweldige verkwisting van leven! En het was daar waar Schweitzer de essentie voor zijn filosofie zag. En weet je wat dat was? Drie woorden – Respect voor leven... Respect voor leven. Krokodillen leven, mensen leven, en andere soorten van leven. Mijn vriend George Kline die afgelopen week bij ons was en terug gaat naar de Gabon, was ongeveer maar 50 of 60 miles verwijderd van deze Dr. Schweitzer's post. U moet weten dat Dr. Schweitzer zo overtuigd was van het respect voor leven dat hij er niet van houdt zijn chirurgie te steriliseren(ontsmetten). Hij heeft de vuilste chirurgie in Afrika omdat bacteriën leven zijn en hij wou geen van de goede bacteriën pijn doen met het bad. Daarom liet hij ze soort van bij elkaar groeien. Zijn orgel ging kapot. Iemand had hem ons een orgel en de middelen voor het bespelen ervan gezonden. Mr. Kline is een ervaren organist en een orgel reparateur. Dus ging hij op pad om Dr. Schweitzer te ontmoeten en Dr. Schweitzer zei "*George, denk jij dat jij mijn orgel kan maken?*" Hij zei "*Ik zou er niet van opkijken – laat me het proberen*". Dus hij nam de achterkant eraf en hij tot zijn grote verbazing ontdekte hij een enorm nest kakkerlakken. Met kenmerkende Amerikaanse enthousiasme en ijver begon George de kakkerlakken dood te trappen zodat er geen één zou ontkomen. En de beste Dokter kwam naar buiten – zijn haar steiler dan dat het lange tijd had gezeten. En vanwege zijn woede schreeuwde hij "*Jij stop daar gelijk mee!*" "*Waarom? Ze ruïneren uw orgel?*" Hij zei, "*Dat zit wel goed, ze waren gewoon gehoorzaam aan hun natuur*" Hij zei "*Je kan dit niet doen*" Dus een van de jongens kwam en zei "*Het is allemaal in orde Mr. Kline.*" En hij boog voorover, en heel voorzichtig pakte hij ze op en stopte ze in een kleine zak en plooidde de bovenkant en stopte elke kakkerlak erin. Toen nam hij ze mee de jungle in en liet ze daar los.

Hier was een mens die zijn filosofie, respect voor het leven geloofde. Volkomen verbonden eraan! Volkomen verenigbaar! Zelfs wanneer het op

de kwestie van kakkerlak of microbe aankwam. Ziet u? Dit is humanisme, is dit consistentie.

Nu vraag ik u; Wat is de filosofie van missies? Wat is de filosofie van het evangelie? Wat is de filosofie van een Christen? Als u mij zou vragen waarom ik naar Afrika ging, kan ik u vertellen dat ik voornamelijk ging om de daar de gerechtigheid van God te benadrukken. Ik dacht dat het niet goed was voor iemand om naar de Hel te moeten zonder een kans om gered te worden. Dus ging ik erheen om arme zondaars een kans te geven om naar de hemel te gaan. Nu heb ik het niet in heel veel woorden verwoord, maar als je zou analyseren wat ik je zojuist heb verteld, weet je wat het dan is? Humanise. Dat ik heel simpel de diensten van Jezus Christus gebruikte om het lijden, ellende en de situatie van mensen te verbeteren. En toen ik naar Afrika ging ontdekte ik dat ze niet zelig en onwetende kleine heidenen waren die door het bos rende al zoekende naar iemand die hun kon vertellen hoe ze naar de hemel zouden kunnen gaan. Maar dat ze monsters van de losbandigheid (onrechtvaardigheid) waren. Zij leefden in een volkomen wetenschap van veel meer kennis van God dan ik ooit droomde dat ze zouden hebben! Zij verdiende de hel! Want zij weigerde volkomen te wandelen in het licht van hun geweten, en het licht van de wet die op hun hart geschreven was, en de getuigenis van de natuur, en de waarheid die zij kende! En toen ik dat ontdekte kon ik u verzekeren dat ik zo kwaad was op God, dat ik op een keer in gebed tegen Hem vertelde dat het een machtig klein ding was dat hij mij hierheen gezonden had, om deze mensen te bereiken die stonden te wachten om verteld te worden hoe ze naar de hemel konden gaan. En dat toen ik hier aankwam ik ontdekte dat ze al van de hemel wisten en er niet heen wilde, en dat ze hun zonde liefhadden en erin wouden blijven.

(Broeder Paris spreekt met grote hartstocht in deze paragraaf) Ik ging uit gemotiveerd door humanisme. Ik had beelden gezien van lepra patiënten, Ik had beelden gezien van zweren, Ik had beelden gezien van inheemse begrafenissen, en ik wilde mijn mede mensen niet voor eeuwig in Hel zouden lijden na een dergelijk beroerd bestaan op de wereld. Maar het was daar in Afrika dat God door de bedekking van dit humanisme begon heen te scheuren! En het was die dag in mijn slaapkamer met de deur op slot dat ik met God worstelde. Want hier was ik dan, steeds meer beseffend het feit dat de mensen waarvan ik dacht dat ze onwetend waren en wilden weten hoe ze naar hemel konden gaan al zeggende "*Iemand, kom! en onderwijst ons!*", eigenlijk geen tijd wouden nemen om met mij te praten of iemand anders. Ze hadden geen interesse in de bijbel en geen interesse in Christus, en ze hielden van hun zonden en wouden erin doorgaan. En het kwam op die plaats neer en op dat moment waar ik voelde dat het gehele verhaal een leugen en spotternij was en mij een rekening goederen was verkocht! En ik wilde naar huis komen. En daar in mijn slaapkamer waar ik God eerlijk aankeek met wat mijn hart voelde, leek het alsof ik Hem hoorde zeggen, "***Ja, zal de rechter van de wereld niet juist handelen? De heidenen zijn verloren, en ze zullen naar de hel gaan, niet omdat ze geen evangelie gehoord hebben. Ze***

gaan naar de hel omdat ze zondaars zijn die hun zonden liefhebben! En omdat ze de hel verdienen. Maar.... Ik zond je niet daarheen voor hun. Ik zond je niet daarheen voor hun belangen."

En ik hoorde zo helder als ik nooit gehoord had, niet met een fysieke stem maar het was de echo van de waarheid der eeuwen die zijn weg vond in een open hart. Ik hoorde God zeggen tot mijn hart dat ongeveer als volgt was: **"Ik zond je niet naar Afrika voor het belang van de heidenen, Ik zond je naar Afrika voor Mijn Belang... Zij verdienen de hel! Maar ik hou van hun! En ik verdroeg de ondraaglijke pijnen van de hel voor hun!!!! Ik zond je niet daarheen voor hun! IK ZOND JE DAARHEEN VOOR MIJ... Verdien ik niet de beloning van mijn lijden? Verdien ik dan niet diegene voor wie ik leed?"** En het keerde allemaal om!! En het veranderde alles!! En herstelde alles!! En ik was niet meer langer aan het werk voor Micha en tien zilverlingen en wat kleren! Maar ik diende de levende God! Ik was daar niet voor het belang van de heidenen. Ik was daar voor de Redder die de ondraaglijke pijnen van de hel voor mij verdroeg. Niet voor degenen die het niet verdienden. Maar Hij verdiende hen(de heidenen). Want hij van voor hen gestorven.

Ziet u? Laat me vergelijken, laat me samenvatten. Het christendom zegt, *"Het einddoel van bestaan is de glorie van God."* Het humanisme zegt, *"Het einddoel van bestaan is het geluk van de mens."* En de een was geboren in de Hel, vergoddelijking van de mens; en andere was geboren in de hemel, de verheerlijking van God! En de één is een Leviet die Micha dient, en de ander is een hart dat onwaardig is om de levende God te dienen, omdat het de hoogste eer is in het heelal.

Hoe zit het met u? Waarom heeft u zich bekeerd? Ik hou ervan om weer sommige mensen te horen die op basis van bijbelse termen zich hebben bekeerd. George Whitefield wist het. Hij stond in het lagerhuis van Boston te spreken tegenover twintigduizend mensen en hij zei: *"Luister zondaars- jullie zijn monsters- monsters van losbandigheid!(onrechtvaardigheid). Jullie verdienen de hel! En de ergste van jullie misdaden is dat de misdadigers die jullie zijn niet de gunst hebben genomen het in te zien!"* Hij zei: *"Als jullie niet jullie zonde en misdaden willen uithuilen voor een Heilig God, zal George Whitefield huilen voor jullie!"* Die man zou zijn hoofd achterover hangen en snikken als een baby. Waarom? Omdat ze in het gevaar van naar de hel gaan waren? Nee! Omdat zij monsters van de losbandigheid(ongerechtigheid) waren die niet eens hun zonde inzagen of om hun misdaden gaven. Zie je het verschil? Het verschil is, hier is iemand die beeft omdat hij weet dat hij pijn zou lijden in de hel. En hij heeft geen besef van de enorme omvang van zijn schuld! En geen besef van de enorme omvang van zijn misdaden! En geen besef van zijn belediging tegenover God! Hij is alleen maar aan het beven omdat zijn huid gevild gaat worden! Hij is bang en ik veronderstel aan u dat angst goed kantoor werk is dat ons voorbereid op de Genade, maar het is geen plaats om te stoppen. En de Heilige Geest stopt daar niet. Dat is de reden dat niemand reddende Christus kan ontvangen totdat zij zich bekeren. En niemand kan zich bekeren als zij niet overtuigd is. En overtuiging is het

werk van de Heilige Geest die helpt de zondaar in te zien dat hij een misdadiger is voor God en God toorn verdient. En als God hem zou zenden naar de laagste uithoek van de duivels hel voor altijd en tien eeuwigheden dat hij het allemaal verdiende! En een honderdvoud meer. Omdat hij zijn misdaden ziet.

Dit is het verschil tussen 20e eeuw preken en het preken van John Wesley. Wesley was een spreker van rechtvaardigheid die de Heiligheid van God verhief. Wanneer hij de Heiligheid van God verhief en van de wet van God en van de Rechtvaardigheid van God en van de wijsheid van Zijn Vereisten! En de Rechtvaardigheid van Zijn Oordeel en Zijn Woede! Dan zou Hij zich wenden naar de zondaars en ze vertellen van de enorme omvang van hun misdaden en hun open opstand(rebellie) en verraad en hun lak hebben aan de orde. En de kracht van God zou zo gedaald zijn op het bedrijf dat bij één gelegenheid wat betrouwbaar is gerapporteerd, 1800 mensen op de grond lagen totaal bewusteloos! Want ze hadden een openbaring van de Heiligheid van God en in het licht daarvan zagen zij de enorme omvang van hun zonde en God had hun harten zo doordrongen dat ze op de grond waren gevallen! Het was niet alleen in de dagen van Wesley. Het was ook in America, New haven, Connecticut, Yale. Een man met de naam John Wesley Redfield had ononderbroken dienst voor drie jaar lang binnen en rondom New Haven. Voor te stellen in de grote vergaderingen in Yale Ball, de eerste van Yale Ball terug in de 18de eeuw. De politiemannen waren gewoonlijk in die dagen om als ze iemand op de grond zagen liggen de adem te ruiken. Want als zij alcohol in zijn adem roken sloten ze hem op, maar als hij dat niet had dan had hij de ziekte van Redfield. En het enigste wat je hoefde te doen als iemand de ziekte van Redfield had was hem gewoon mee te nemen naar een rustige plaats en hem daar laten totdat hij weer bij kwam. Want als het dronkaards waren zouden ze stoppen met drinken, en als ze wreed waren stopte ze met wreed wezen, en als ze onzedelijk waren gaven ze hun onzedelijkheid op. En als zij dieven waren brachten ze terug wat ze hadden gestolen. Want door het zien van de Heiligheid van God, en het zien van de enorme omvang van hun zonden, Had de Geest van God hun in onbewustheid laten komen vanwege het gewicht van hun schuld! En op een of andere manier in het uitstorten van de Kracht van God, zondaren bekeerde zich van hun zonden en kwamen gered tot Christus.

Maar er was een verschil! Het was niet het overtuigen van een "goed" mens dat hij een probleem heeft met een "slechte" God. Maar het was het overtuigen van een slecht mens dat hij het oordeel en woede van een Goede God verdiende! En de gevolg ervan was bekering dat leidde naar geloof en leidde naar leven. Beste vrienden, er is maar één reden voor een zondaar om te bekeren – en dat is omdat Jezus Christus de aanbidding en het ontzag en die liefde en gehoorzaamheid van zijn hart verdiend. Niet zodat hij naar de hemel kan gaan. De enigste reden waarom je dan bekeerde beste vriend, was om uit de hel te blijven, en het enigste wat je bent is gewoon een leviet dienend voor tien zilverlingen en wat kleren! Dat is alles! Je probeert God te dienen omdat Hij je goed zou

doen! Maar een bekeerd hart is een hart dat iets heeft gezien van de enorme omvang van zijn misdaad om God te spelen en het verwerpen van de Rechtvaardige God en de aanbidding en gehoorzaamheid die Hem toekomen!

Waarom zou een zondaar zich bekeren? Omdat God de gehoorzaamheid en liefde dat hij weigerde te geven aan Hem verdiend! Niet zodat je naar de hemel zou kunnen gaan. Als de enigste reden van zijn bekeren het gaan naar de hemel is, is het niets meer dan een poging om een deeltje te maken of een slaatje te slaan uit God.

Waarom zou een zondaar al zijn zonde opgeven? Waarom zou hij uitgedaagd worden om het te doen? Waarom zou hij de teruggave moeten maken als hij komt tot Christus? Omdat God de gehoorzaamheid toekomt die hij eist!

Ik heb gepraat met mensen die geen zekerheid hebben over of hun zonde vergeven zijn. Ze willen zich liever eerst veilig voelen voordat ze zich toewijden aan Christus. Maar ik geloof dat diegene waardoor heen God eigenlijk getuigd met zijn Geest, echt uit Hem geboren zijn wanneer zij het zeggen of niet, die komen tot Jezus Christus en iets als volgt zeggen: **"Heer Jezus, ik ga U gehoorzamen, en van U houden, en U dienen, en doen wat u wilt dat ik zal doen zolang als ik leef, zelfs al zou ik naar de hel gaan aan het einde van de weg, gewoonweg omdat U Waardig bent gelieft te zijn, en gehoorzaamd te worden, en gediend, en ik ben niet aan het proberen een deal met U te sluiten!"**

Ziet u het verschil? Ziet u het verschil? Tussen een leviet die dient voor tien zilverlingen en wat kleren of Micha die een kapel aan het bouwen is omdat God me goed zal doen, en iemand die bekeerd voor de Glorie van God.

Waarom zou iemand bij het kruis moeten komen? Waarom zou iemand de dood met Christus moeten omhelzen? Waarom zou iemand bereid zijn om af te dalen naar het kruis en in het graf en weer opstaan? Ik zal je vertellen waarom – Omdat het de enige manier is hoe God glorie kan krijgen uit een mens! Als hij zegt dat het is omdat hij vreugde of vrede of zegen of succes of roem zal krijgen dan is hij niets anders dan een leviet die dient voor tien zilverlingen en kleren. Er is maar een reden voor je om naar het kruis te gaan beste jongeman – omdat zolang je nog niet in de dood van Christus verenigd ben met hem, je de Zoon van God besteel van de glorie die hij uit je leven kan halen. Want geen vlees zal Hem tot glorie wezen. En tot het moment dat je het volmakingswerk van God begrijpt wat door de Heilige Geest gebeurt door je te verenigen met Christus in Zijn dood, begrafenissen en wederopstanding, je moet het doen met alles wat je heb en alles wat je heb is onder de zin van de dood: menselijke persoonlijkheid, menselijke natuur, menselijke kracht en menselijke energie. En God krijgt daar geen glorie uit! Dus de reden om naar het kruis te gaan is niet om overwinning te behalen – je zult de overwinning

behalen. En het is niet omdat je vreugde zal hebben – je zul vreugde hebben. Maar de reden voor jou om het kruis aan te klampen en volhoud tot je net als Paulus kunt zeggen, “Ik ben gekruisigd met Christus..”(Gal. 2:20). Het gaat er niet om wat je er uit kan krijgen, maar wat Hij er uit krijgt omwille van de glorie van God. Tevens dit, waarom ben je niet ingegaan tot het kennen van de volheid van de Heilige Geest? En waarom ben je niet ingegaan tot de volheid van Christus? Ik zal je vertellen waarom, omdat de enige weg waardoor Jezus Christus glorie krijgt uit een leven dat verlost is door Zijn kostbare bloed is als Hij dat leven kan vullen met Zijn aanwezigheid en door dat leven heen Zijn eigen leven kan leven.

De wijsheid van ons geloof is niet dat we door de alles heengaan als een leviet die gehuurd was om God te dienen. Nee, nee! De wijsheid van ons geloof is dat we op een plek komen waar we weten dat we niets konden doen, en alles wat wij zouden kunnen doen zou het voorstellen wat het schip zijn en zeggen, “*Heer Jezus, U zal het moeten vullen. En alles dat gedaan is zal door U gedaan moeten zijn en voor U.*” Maar oh, ik ken zoveel mensen die proberen de volheid van God te leren kennen, zodat ze God kunnen gebruiken.

Een jonge predikant kwam naar me toe in Huntington, West Virginia. Hij zei: “*Broeder Reidheid, ik heb een geweldige kerk. Ik heb een mooi zondagsschool programma, heb een kerkradio – groeiende. Maar ik voel een persoonlijke behoefde en een persoonlijk gebrek. Ik moet gedoopt worden met de Heilige Geest, ik moet vervuld worden met de Geest. En iemand vertelde mij dat God iets voor jou had gedaan en ik vraag me af of je me kan helpen.*” Ik keek naar de jongen, en weet je op wie hij leek? Mij.. hij leek net op mij. Ik zag in hem alles wat in mij was. Je dacht zeker dat ik ging zeggen “*mij van vroeger*”. Nee, luister best hart; als je ooit jezelf heb gezien zal je weten dat je nooit iets anders zal zijn dan je was. Voor mij en mijn vlees is er geen goed ding. (Romeinen 7:18) Hij leek op mij.

Hij was als een man die een grote Cadillac voorrijdt, weet je, voor iemand die bij de benzinepomp staat, zeggend “*Gooi haar maar vol, Bub, met de beste brandstof die je hebt!*” Goed, dat is zoals het eruit zag. Hij wou kracht voor zijn programma. God zal niet het middel zijn voor iemands einddoel. Ik zei, “*Het spijt me enorm, ik denk dat ik je niet kan helpen.*” Hij zei: “*Waarom?*” Ik zei: “*Ik denk niet dat je er klaar voor bent.*” Ik zei: “*Goed, stel je jezelf voor die aankomt met een Cadillac. Je hebt het gehad over je programma, je hebt het gehad over je radio, je hebt het gehad over je zondag school en kerk. Het is heel goed. Je heb het heel goed gedaan zonder de kracht van de Heilige Geest.*” Weet je, dat is wat de Chinese Christen zei toen hij terug ging naar China. “*Wat hem het meeste indruk had gegeven van Amerika?*” Hij zei: “*De grote dingen die Amerikanen voor elkaar krijgen zonder God.*” En hij (de jonge predikant) had veel voor elkaar gekregen, overtuigend zonder God. Nu wou hij iets van kracht om zijn doel nog verder te voltooien. Ik zei “*Nee, nee... je zit achter het stuur en zegt tegen God "geef me kracht zodat ik kan gaan."* U

hoeft niets te doen, U moet even opzij schuiven." Maar ik kende die rakker, want ik kende mezelf. Ik zei: *"Nee, het zal niet goed gaan. Je moet ervoor zorgen dat je op de achterbank zit."* En ik zag hem al voorover leunen en het stuur vastpakken. *"Nee,"* zei ik *"Dat zal op de achterbank niet goedgaan."* Ik zei: *"Voordat God iets voor jou wil doen, weet je wat je dan moet doen?"* Dus hij zei: *"Wat?"* Ik zei: *"Je moet uit de auto stappen en met de sleutels eromheen lopen, de kofferbak openen en de sleutels aan de Heer Jezus geven. Dan in de kofferbak gaan zitten en de kofferbak dicht trekken en door het sleutelgat verluisteren: "Heer – kijk, gooi haar maar vol met wat alles wat u wilt en dan gaat U maar rijden, het is voortaan in Uw handen."* Dat is waarom zoveel mensen die je ken niet in de volheid van Christus komen. Want ze willen een leviet met tien zilverlingen en wat kleren worden. Ze waren Micha aan het dienen, maar dachten dat als ze de kracht van de Heilige Geest hadden de stam van Dan konden dienen.

Het gaat nooit werken, nooit werken. Er is maar één reden voor God waar God je voor kan gebruiken en dat is het brengen van jou naar de plaats waar, in bekering, je vergeven bent tot Zijn Glorie. En in overwinning bent je naar de plaats gebracht van de dood zodat Hij zal regeren. En in de volheid is Jezus Christus instaat in jou te leven en te wandelen. En dan is je houding de houding van de Heer zelf, die zei *"Ik kan niets doen vanuit mijzelf"* (Joh. 8:28) Ik kan niet spreken over mezelf, ik kan geen plannen maken voor mijzelf. De enigste reden voor bestaan is de Glorie van God in Jezus Christus. Als ik tegen jou zou zeggen: *"Kom om gered te worden zodat je naar de Hemel kan gaan, kom naar het kruis zodat je vreugde en overwinning kan hebben, kom voor de volheid van de Geest zodat je tevreden kan zijn."* Dan zou ik in vallen in de val van het humanisme. Ik ga tegen jou zeggen beste vriend, als je hier bent zonder Christus, moet je naar Jezus gaan en Hem dienen zolang je leef ook al zou je naar de hel gaan aan het einde van de weg Want Hij is Waardig!

Ik zeg tegen jou Christelijke vriend, ga naar het kruis en vergezel Hem in harmonie, in dood, en ga in in de betekenis van de dood aan jezelf(zelfverloochening) zodat Hij Glorie kan hebben. Ik zeg tegen jou beste Christen, als je niet de volheid ken van de Heilige Geest, Kom en geef jezelf als een levend offer, en laat Hem je vullen, zodat Hij de mogelijkheid heeft om te vervullend te komen in jou en de Glorie kan krijgen door jou leven. Het is niet wat jij uit God kan halen, het is wat Hij uit jou kan halen.

Laten we eens en voor altijd afrekenen met onvolmaakt Christendom dat van God een manier maakt, in plaats van het Glorieus einddoel dat Hij is. Laten we terug trekken. Laten we Micha vertellen dat we het hebben gehad. We gaan niet langer zijn priester zijn dienend voor tien zilverlingen en wat kleren. Laten we de stam van Dan vertellen dat we het hebben gehad. En laten we komen en onszelf aan de voeten van door spijkers doorboorde Zoon van God neerwerpen en Hem vertellen dat we Hem gaan gehoorzamen, en van Hem gaan houden, en Hem gaan dienen, zolang we leven, gewoonweg omdat HIJ HET WAARD IS!

Twee jonge Moravians hoorde van een eiland in de Antillen waar een atheïstische Britse eigenaar 2000 tot 3000 slaven had. De eigenaar had gezegd: *"Geen predikant, geen geestelijke zal ooit op dit eiland verblijven. Als hij schipbreuk zou hebben geleden houden we hem in een apart huis totdat hij vertrekt, maar hij zou nooit tegen ons gaan vertellen over God. Ik heb het gehad met al die onzin."* Drieduizend zielen uit de jungle van Afrika waren gebracht naar een eiland in de Atlantische oceaan en zouden daar leven en sterven zonder te horen over Christus.

Twee jonge Moravians hoorde ervan. Ze verkochten zichzelf aan de Britse plantage houder en gebruikte het geld wat ze kregen voor hun verkoop, want hij betaalde niet meer dan hij voor elke andere slaaf zou betalen, om hun overtocht te betalen naar zijn eiland want hij wou ze niet eens transporteren. En terwijl het schip de pier in de rivier van Hamburg vertrok de Noord Zee in, gedragen met het getij waren de Moravians gekomen vanuit Herrenhut om deze twee jongelui uit te zien varen, in hun jonge 20e jaren. Om nooit meer terug te keren, want dit was niet voor een termijn van vier jaar, ze verkochten zichzelf aan levenslange slavenarij. Gewoonweg omdat ze als slaven christen konden zijn waar deze andere mensen waren. De families waren daar aan het huilen omdat ze wisten dat ze hun nooit meer zouden zien. En ze vroegen zich af waarom ze gingen en zette vraagtekens bij de wijsheid ervan. Terwijl het gat groter werd en de touwen losgemaakt waren en opgerold waren op de pier, en de twee jongens het groter wordende gat zagen, de ene jongeman met zijn arm om de arm van zijn kameraad deed zijn hand omhoog en riep over het gat heen de laatste woorden die van hen gehoord waren en het waren deze: **"MAG HET LAM DAT GESLACHT IS, DE BELONING VAN ZIJN LIJDEN ONTVANGEN!"** Dit werd de roep van Moravian missies. En dit is de enigste reden voor bestaan, Dat het lam dat geslacht is de beloning mag ontvangen voor zijn lijden.

"Ten shekels and a shirt"
Spreker: Paris Reidhead
Vertaling: Peter Brons

www.dehogepriester.nl

-2007-

Originele preek en daarbij horende engelse tekst is tevens te downloaden
op: <http://www.sermonindex.com>

